

PRZEMOC I AGRESJA

**Przemoc narusza
podstawowe prawo
każdego człowieka -
prawo do życia w
poczuciu bezpieczeństwa.**

Agresję definiuje się najczęściej jako świadome, zamierzone działanie, mające na celu wyrządzenie komuś szeroko rozumianej szkody-fizycznej lub psychicznej.

Agresja jest często, lecz nie zawsze, sposobem wyrażania złości. W szczególnych warunkach agresja może przeradzać się w przemoc.

Przemoc to wykorzystanie swojej przewagi nad drugim człowiekiem (fizycznej, emocjonalnej, społecznej, duchowej).

Mamy z nią do czynienia wówczas, gdy osoba słabsza (ofiara) poddawana jest przez dłuższy czas negatywnym działaniom osoby lub grupy osób silniejszych.

Przemoc zawsze wiąże się z
emocjami, które najtrudniej jest
kontrolować, mianowicie
ze złością, gniewem, nienawiścią.

AGRESJA A PRZEMOC

Używane są zamiennie.

O **agresji** możemy mówić wtedy, gdy obie strony mają podobną siłę fizyczną i psychiczną.

Stosowanie **przemocy** oznacza takie sytuacje, gdzie brak jest równowagi sił.

- przemoc jest długotrwała,
- występuje różnego typu przewaga sprawcy nad ofiarą (sprawca to np. ktoś starszy, silniejszy, mający większe możliwości)
- dochodzi w niej do wyodrębnienia się wyraźnych ról: **sprawcy, ofiary i świadka przemocy**: zazwyczaj pozostają one na stałe w swoich rolach,
- jest w jej przebiegu następują fazy zaostżenia i fazy względnego spokoju, w których możemy mieć wrażenie, że problem uległ rozwiązaniu
- przemoc powoduje poważne **psychologiczne konsekwencje**
- przemoc sama się nie kończy

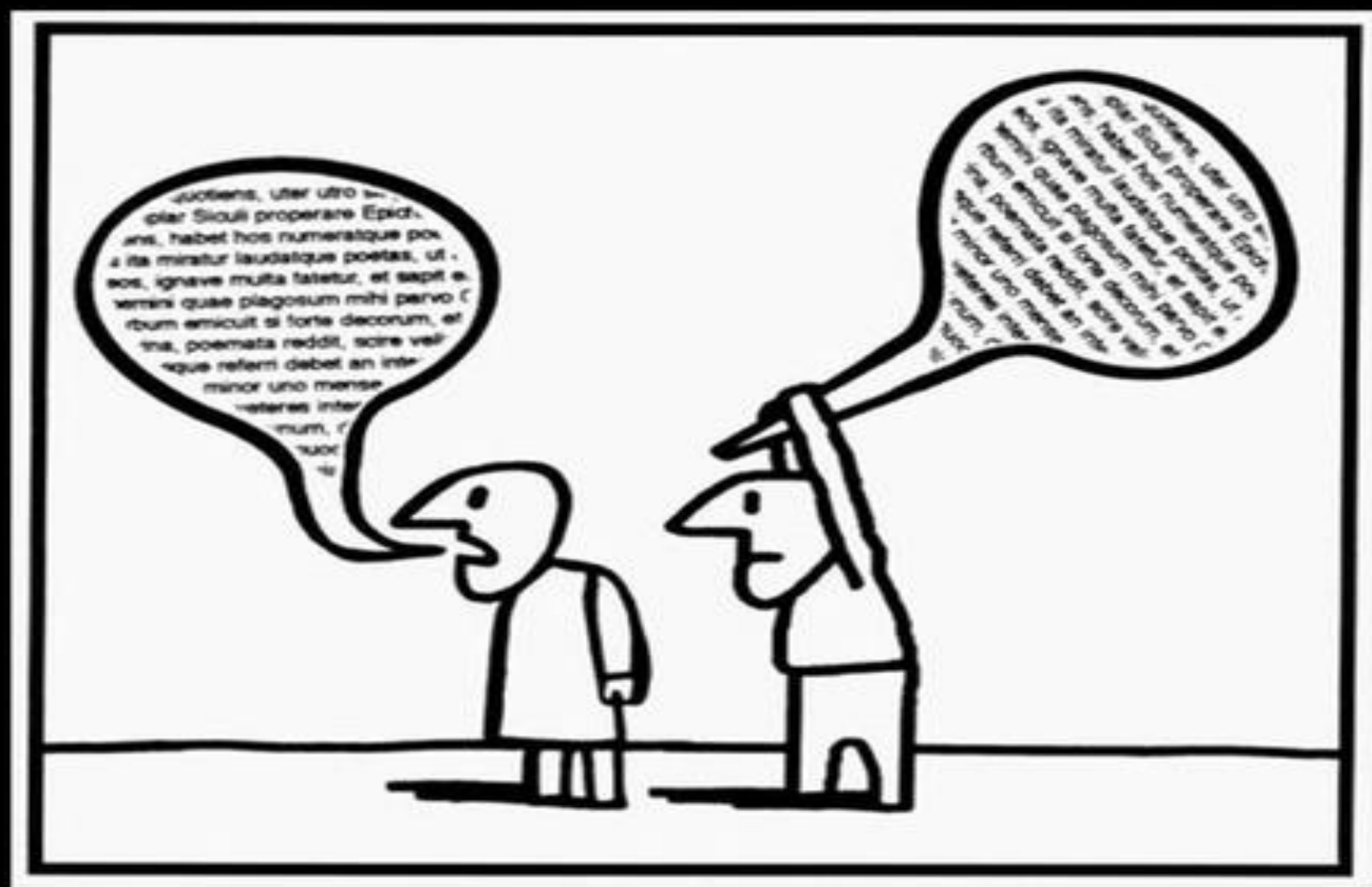
Jakie są rodzaje przemocy ??

-bezpośrednia agresja i przemoc fizyczna- bicie, kopanie, plucie, popychanie, szarpanie, wymuszanie pieniędzy, zabieranie przedmiotów, niszczenie własności

-bezpośrednia agresja i przemoc słowna i niewerbalna- dokuczanie, przezywanie, wyśmiewanie, wyszydzanie, obrażanie, ośmieszanie, grożenie, rozpowszechnianie plotek

(również przez Internet i sms- y), pokazywanie nieprzyzwoitych gestów

-pośrednie formy agresji i przemocy- namawianie innych do ataków fizycznych lub słownych, naznaczanie, wykluczanie i izolowanie z grupy

Przemoc słowna

To, że nie widać żadnych ran, wcale nie oznacza że ich nie ma...

Konsekwencje dla ofiar przemocy są ogromne, rzutują na całe życie człowieka.

- ofiary przeżywają głębokie uczucie poniżenia i upokorzenia, strach, wstyd oraz dezorientację.
- długofalowe skutki dla ofiar:
 - obniżenie poczucia własnej wartości oraz samooceny,
 - izolacja społeczna,
 - tendencje autodestrukcyjne
 - utrwalony „syndrom ofiary”, ujawniający się przez całe życie osoby.

DROGI RODZICU !!

Gdy dowiadujesz się, że Twoje dziecko jest prześladowane w szkole, przeżywasz szok i nie wiesz, co z tym faktem zrobić.

Jest Ci trudno w to uwierzyć.

Wydaje Ci się, że to Twoja wina i czujesz złość.

Pamiętaj jednak, że Twoje dziecko przeżywa to samo i to Ty musisz mu pomóc.

Niektóre dzieci ukrywają swój problem.

To nie oznacza, że nie mają do Ciebie zaufania - być może nie chcą Cię zmartwić, albo wstydzą się, że nie potrafią sobie same poradzić i wina tkwi w nich samych.

Takie dziecko najczęściej nie lubi szkoły. Rano przed wyjściem skarży się na bóle głowy, gardła, brzucha, na gorączkę.

Jeśli zauważysz takie objawy u swojego dziecka, zastanów się, czy powodem nie jest prześladowanie w szkole.

Jest wiele sygnałów, które świadczą o tym, że Twoje dziecko może być ofiarą przemocy szkolnej.

Obserwuj zachowania dziecka i zawsze reaguj, gdy Twoje dziecko:

- nie chce wychodzić z domu albo wychodzi bardzo późno lub bardzo wcześnie
- wraca ze szkoły później, okrężną drogą
- wraca po lekcjach ze zranieniami i siniakami
- ma podarte ubranie
- znajdujesz zniszczone podręczniki i przybory szkolne
- prosi Cię o ponowne kupienie "zgubionych" (zabranych lub ukradzionych) przedmiotów
- często "gubi" pieniądze i prosi o drobne na "składkę"
- nie chce brać do szkoły drugiego śniadania albo bierze dużo więcej niż zwykle
- prosi o "załatwienie" zwolnienia z WF
- kłóci się ze swoimi przyjaciółmi
- jest ciche, izoluje się
- jest agresywne w stosunku do innych domowników, np. rodzeństwa
- ma gorsze wyniki w nauce
- opuszcza pojedyncze lekcje lub wagaruje
- ma problem ze snem lub senne koszmary, płacze w nocy

**Jeśli zauważysz u dziecka wyżej
wymienione zachowania, porozmawiaj z
nim.**

Zadaj kilka prostych pytań:

- Co robiło dzisiaj w szkole?
- Co robiło podczas długiej przerwy?
- Czy robiło coś, co mu się szczególnie podobało?
- Czy robiło coś, co mu się nie podobało?
- Czy jest jakaś lekcja, której nie lubi?
- Czy jest ktoś w szkole, kogo nie lubi i dlaczego?
- Czy czeka, aby iść jutro do szkoły?

Co robić?

Najgorsze co możesz zrobić, to zareagować zbyt ostro.

Mimo odczuwanej złości staraj się nie zachować agresywnie, nie rozwiązuj sprawy sam np. wymierzając karę sprawcy.

Postaraj się nie obwiniać szkoły i nauczycieli.

Pamiętaj, że jeśli nie wiedziałeś o prześladowaniu swojego dziecka, szkoła może również nie zdawać sobie z tego sprawy.

Poinformuj wychowawcę oraz pedagoga i psychologa szkolnego - to oni pokierują dalej sprawą.

- Wobec swojego dziecka staraj się zachować tak, aby mu pomóc.
- Nie obwiniaj go, niezależnie od tego, jak radziło sobie z prześladowaniem.
- Nie miej do niego pretensji, jeśli nie powiedziało Ci, że jest ofiarą przemocy.
 - Zachęć, aby opowiedziało Ci o wszystkim - pomoże mu to poradzić sobie z napięciem i odreagować trudne emocje.
- Zapewnij, że zrobisz wszystko, aby mu pomóc i nie dopuścisz do podobnych sytuacji w przyszłości.

Podstawą naszej wygranej w starciu z przemocą i agresją jest dialog.

Szczera, otwarta rozmowa w domu, w szkole, w klasie, w grupie kolegów. Konieczne jest również, aby nikt nie był obojętny na akty przemocy mające miejsce w jego otoczeniu, ponieważ „przemoc karmi się milczeniem” i jeśli nikt nie zareaguje, to przemoc pozostanie bezkarna.

CZYM DZIECKO ŻYJE, TEGO SIĘ NAUCZY....

„...Im więcej przemocy dziecko
doświadczy dorastając, tym większe
prawdopodobieństwo, że będzie
stosować przemoc jako dorosły”

D.I. EVESTINE

Rodzice są pierwszymi i najważniejszymi osobami modelującymi postawy i zachowania dzieci.

Jeśli dzieci rozumieją powody, dla których przeżywają złość, a także rodzice pomogą im wyrażać ją w akceptowany społecznie sposób, będą rzadziej skłonne do agresywnych zachowań.

Jeżeli jesteś Rodzicem agresywnego dziecka zacznij od przyjrzenia się sobie:

- Jak zwracasz się do dziecka , jak do innych członków rodziny?
- W jaki sposób egzekwujesz swoje wymagania?
- Co sam myślisz o agresji i agresywnych zachowaniach?
- Czego twoje dziecko może się dowiedzieć na ten temat przysłuchując się twoim rozmowom, czy na przykład komentarzom do oglądanych programów TV?

**Nauczyciele,
pedagodzy,
psycholodzy, rodzice!
Wszyscy są
odpowiedzialni za to,
aby chronić dziecko
przed przemocą!
To nasz wspólny
obowiazek!!!!**